

On Thursday, January 2, 2014 12:42 AM, Omiros Alexandrou <oalexandrou@cytanet.com.cy> wrote:

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΕΝ ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ;*

* Όπου στο κείμενο αναφέρεται ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΕΣ συμπεριλαμβάνει ΚΥΠΡΟ και ΕΛΛΗΝΟΚΥΠΡΙΟΥΣ

Αυτό το ερώτημα έχει γίνει η αγαπημένη καραμέλα σε συζητήσεις εντός κι εκτός συνόρων. Οι εύκολες απαντήσεις είναι πολλές. Ο καθένας μπορεί να βρει ένα σάκο του μποξ και να εκτοξεύσει πάνω τη οργή του. Όλοι μπορούμε να βγάλουμε την ουρά μας απέξω και να υποδείξουμε κάποιον άλλον που φταίει ή αντίθετα να φορτωθούμε όλες τις ενοχές και ν' αρχίσουμε να αυτομαστιγωνόμαστε. Όμως η ουσιαστική απάντηση στο ερώτημα, δεν μπορεί να είναι παρά μία.

Ποιοι Έλληνες;

Οι Έλληνες σαν ένας λαός που κατοικεί σ' ένα συγκεκριμένο χώρο ή μια κοινή συνισταμένη που ενώνει ανθρώπους διαφορετικούς μεταξύ τους αλλά που έχουν μια συγγενή αντίληψη των όσων συμβαίνουν; Αν λοιπόν εννοούμε τους Έλληνες σαν κατοίκους ενός συγκεκριμένου χώρου, αυτόματα οδηγούμαστε στην απάντηση του γιατί δεν γίνεται τίποτα. Γιατί οι κάτοικοι αυτού του τόπου μπορεί να έχουν τόσες μεγάλες διαφορές μεταξύ τους, ώστε να μην μπορούν να βρουν κοινές συνισταμένες αντίστασης, γιατί πολύ απλά δεν έχουν κοινές αντιλήψεις. Ένα μέρος των κατοίκων μπορεί να θεωρεί πρόοδο το να πάρει πίσω τους μισθούς που έχασε κι όλα καλά. Ένα άλλο μέρος μπορεί να θέλει να βρει ευκαιρίες να κάνει μπίζνες μέσα στα συντρίμια. Κάποιοι άλλοι μπορεί να οραματίζονται ανατροπές κι επαναστάσεις απέναντι στο υπάρχον σύστημα. Μια άλλη κατηγορία μπορεί να είναι παντελώς αδιάφορη στις κοινές συνισταμένες και να σκέφτεται μόνο το τομάρι της και πως θα επιβιώσει. Κάποιοι άλλοι μπορεί να ονειρεύονται πως είναι απόγονοι του Λεωνίδα και κάποιοι άλλοι απόγονοι των ηγεμόνων του Βυζαντίου.

Υπάρχει μια ατέλειωτη ποικιλία κατοίκων ενός τόπου που είναι εγκλωβισμένοι σε συγκεκριμένες ιδεολογίες, θρησκευτικές αντιλήψεις, οικονομικά συμφέροντα, προσωπικές φιλοδοξίες, ιδιαίτερα προβλήματα στις μικρές φωλίτσες ο καθένας. Για να λειτουργήσει ένας λαός σαν σύνολο απέναντι σε ένα οποιονδήποτε εχθρό που θέλει να σκλαβώσει τη πατρίδα του ή ακόμα και να την αφανίσει, πρέπει να έχει δημιουργήσει μέσα του κάτι σημαντικότερο από τα προσωπικά συμφέροντα των επί μέρους μονάδων. Να έχει ένα απόθεμα κοινών συνισταμένων που είναι ιερές αξίες, και τις οποίες δεν επιτρέπει να παραβιάζει κανείς άσχετα σε τι προσωπική κατάσταση βρίσκεται.

Για να αγαπάει ένας λαός την πατρίδα του και να σέβεται την ιστορία του και τους προγόνους του, πρέπει να υπάρχουν διδάγματα, αγαθά που ξεφεύγουν από την σφαίρα της καθημερινότητας, παραδόσεις, χαρακτηριστικά και "συγγένειες" που τις έχει διαφυλάξει σαν "εθνική του ταυτότητα". Όμως υπάρχει κάτι τέτοιο; Η Ελλάδα που αναφέρουμε συνέχεια, και που έχει γίνει τόσο της μόδας τώρα

τελευταία να την βάζουμε μπροστά στη προσωπική μιζέρια μας, τη πνευματική μας φτώχεια, την υποταγή μας σε όλο αυτό το παρανοϊκό σύστημα που βιώνουμε, είναι κάτι το αφηρημένο; Όχι. Είναι ένα κράτος με συγκεκριμένα σύνορα και συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

Όταν λέμε Ελλάδα αυτό που φέρνουμε στην επιφάνεια να μας σώσει είναι το βαρύ παρελθόν μας, το βαρύ όνομά μας. Όμως το όνομα αυτό μπορεί να είναι βαρύ, αλλά οι κάτοικοι αυτής της χώρας είναι καταναλωτές ενός παγκόσμιου συστήματος αξιών, ζουν και λειτουργούν με τα πρότυπα αυτού του συστήματος, έχουν δημιουργήσει σαν αξίες και ανάγκες αυτά που προτείνει αυτό το σύστημα αξιών. Ο Έλληνας καταναλωτής των μεγάλων αλυσίδων σουπέρ μάρκετ, των ριάλιτυ της τηλεόρασης, ο συλλέκτης διαφόρων γκάτζετ τελευταίας τεχνολογίας, ο λάτρης της ρόδας, της μάσας, της μοδάτης ένδυσης, ο διψασμένος για χρήμα και καλοπέραση, ο αντιγραφείας τηλεπερσόων, και πρωταγωνιστών διαφημιστικών σποτ, σε τίποτα δεν διαφέρει από τον εθισμένο ευρωπαϊό ή αμερικανό καταναλωτή, παρά μόνο σε ότι αφορά τον τρόπο που εφαρμόζει και υπακούει στα ερεθίσματα αυτά.

Ο μέσος Έλληνας δεν είναι με ένα βιβλίο στο χέρι να μελετάει αρχαίους φιλοσόφους, ούτε φοράει τη φουστανέλα του Κολοκοτρώνη, ούτε πολεμάει στα βουνά της Πίνδου με κρουσπαγήματα στα πόδια, η στα βουνά του Μαχαιρά όπως ο Γρηγόρης Αυξεντίου. Ο μέσος Έλληνας στο χέρι του κρατάει ένα τάμπλετ, φοράει κάποια ξένη επώνυμη φίρμα, και πολεμάει για μια πρόσληψη σε κάποιο πολυεθνικό κολοσσό ή για ένα διορισμό για να εξασφαλίσει χρήμα για να μπορεί να αγοράσει κι άλλα από αυτά τα "αγαθά" που είναι και η κεντρική ιδέα της ζωής του και της κοσμοαντίληψής του. Το αν χορεύει ζείμπέκικο και τσιφτετέλια ενώ οι συγγενείς του Ευρωπαίοι χορεύουν ταραντέλες, βαλς και καντρίλιες δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Το αν παρακολουθεί μετά μανίας ένα χαζοκούτι που έχει κι ελληνικούς υπότιτλους ακριβές καρμπόν με τα υπόλοιπα χαζοκούτια των εκτός συνόρων κατοίκων είναι η ουσία.

Γιατί όταν δεν έχεις να παρουσιάσεις κάτι διαφορετικό που να αλλάξει τα δεδομένα αλλά κυκλοφορείς μέσα στα ίδια σκατά, με όλο τον υπόλοιπο πλανήτη, το να λες "εμείς είμαστε Έλληνες ρε" καταντάει γραφικό. Όταν οι άνθρωποι που έχεις επιλέξει να σε κυβερνούν είναι κλώνοι όλων των υπόλοιπων κυβερνώντων στα άλλα κράτη, όταν οι κατευθύνσεις που μεγαλώνεις τα παιδιά σου είναι κλωνοποιημένες κατευθύνσεις των υπόλοιπων γονιών εκτός συνόρων, όταν οι αξίες που έχεις στη ζωή σου και η αντίληψή σου για τον κόσμο και για τον άνθρωπο είναι καρμπόν με τις αντιλήψεις ενός παγκόσμιου συστήματος, με τι τρόπο δηλαδή αποδεικνύεις την ιδιαίτερη ταυτότητα που υποτίθεται πως έχεις;

Οι Έλληνες λοιπόν δεν αντιδρούν γιατί πολύ απλά δεν μπορούν να βρουν κάτι για το οποίο να πολεμήσουν, τόσο ισχυρό, τόσο σπουδαίο, ώστε να θυσιάσουν την προσωπική τους ασφάλεια ο καθένας, τη φωλίτσα του για ένα μεγάλο ιδανικό. Ένα κοινό όνειρο που θέλουν να γίνει πραγματικότητα. Και που θα μπορούσαν να το μεταδώσουν και πέρα από τα σύνορα. Ένα μήνυμα για όλη την

ανθρωπότητα. Μια διαφορετική πρόταση απεγκλωβισμού των ανθρώπων από τη παγκόσμια φυλακή τους. Αυτό το μήνυμα έδωσαν οι πρόγονοι μας στην ανθρωπότητα και για αυτό σε κάθε γωνιά της γης, ανεξάρτητα από χρώμα, ράτσα, τόπο, χρόνο, υπάρχουν ακόμα τα ίχνη τους. Ένα μήνυμα που δεν έχει καμιά σχέση με ό,τι εμείς σήμερα δίνουμε στα παιδιά μας.

Για αυτό και φοβόμαστε όλο και περισσότερο τα σύνορα. Τους κακούς που θα μας κατασπαράξουν. Εχθρούς από κάθε κατεύθυνση. Γιατί δεν έχουμε κάτι τόσο δυνατό ώστε να είναι από μόνο του όπλο που κανείς δεν μπορεί να νικήσει. Δεν έχουμε κοινή αντίληψη μιας εθνικής ταυτότητας που είναι φτιαγμένη όχι από λόγια αλλά από έργα που οι άλλοι θα επιθυμήσουν να αντιγράψουν κι όχι να καταστρέψουν. Δεν έχουμε να παρουσιάσουμε ισχυρά διαπραγματευτικά χαρτιά και να απειλήσουμε όποιον διαταράξει την ελληνικότητά μας, γιατί πολύ απλά δεν έχουμε ελληνικότητα. Είμαστε πρόχειρα αντίγραφα των υπόλοιπων που θεωρούμε ξένους. Είμαστε όλοι προδότες των αξιών και των ιδανικών των προγόνων μας. Για αυτό και εκλέγουμε ανάλογους με την αντίληψή μας ανθρώπους να μας εξουσιάζουν, για αυτό φοβόμαστε τόσο ώστε να καταντήσουμε ζητιάνοι και απελπισμένοι. Για αυτό προσπαθούμε να συγκεντρώσουμε τρόφιμα σε περίπτωση καταστροφής, άλλοι το σκάνε για να φτιάξουν τη ζωούλα τους αλλού, κι άλλοι ονειρεύονται αιματηρές εκκαθαρίσεις και νέα στρατόπεδα γιατί φοβούνται. Φοβούνται να διεκδικήσουν την αληθινή ελευθερία.

Αυτοί που δεν αντιδρούν λοιπόν δεν είναι οι Έλληνες αλλά οι κλώνοι του δυτικού μοντέλου ζωής, οι εγκλωβισμένοι στα ίδια αδιέξοδα, στους ίδιους εφιάλτες με τους κατακτητές τους. Και για αυτό και όλος ο πόλεμος που γίνεται αυτή τη στιγμή γύρω μας ποντάρει ακριβώς σ' αυτό. Να μην αποκτήσουμε με κανένα τρόπο συνείδηση του τρόπου που θα μπορούσαμε να γκρεμίσουμε αυτό το μοντέλο ζωής σε 24 ώρες. Γιατί οι γνωρίζοντες ξέρουν πως μέσα μας υπάρχει ένα ανυπότακτο πνεύμα, μια ιερή τρέλα που λειτουργεί σε διαφορετικό επίπεδο, γνωρίζουν πως αν μας έπιανε το πείσμα μας και κατορθώναμε όπως έχουμε κάνει χιλιάδες φορές στην πανάρχαια ιστορία μας να βάλουμε πάνω από τους ατομικούς μας φόβους, τα συλλογικά μας όπλα, θα φέρναμε ανάποδα το ντουινιά όπως έλεγε κι ο ποιητής.

Γνωρίζουν πως έχουμε συγκεκριμένους δεσμούς που αν τους ενεργοποιήσουμε και τους ενισχύσουμε θα κατορθώσουμε να ξεθάψουμε από μέσα μας μεγαλείο, που τώρα έχει κρυφτεί κάτω από τόνους σκουπιδιών, ασύμβατων με τη πραγματική μας φύση, για αυτό και φροντίζουν αργά και σταθερά να εξαφανίσουν όλους αυτούς τους δεσμούς. Και το κάνουν πολύ εύκολα γιατί η πλειοψηφία των κατοίκων αυτού του τόπου έχει ξεχάσει ποιοι είναι αυτοί οι δεσμοί και τι δύναμη έχουν. Είναι τυχαίο που οι Έλληνες διασκορπισμένοι σε όλη την ανθρωπότητα εκτός συνόρων, μπορούν και κάνουν θαύματα; Είναι τυχαίο που έχουν τέτοιους μηχανισμούς μέσα τους ώστε να είναι όποτε και όπου θελήσουν παγκόσμιοι πολίτες, χωρίς σύνορα, χωρίς κανένα εμπόδιο να προσαρμόζονται άμεσα ακόμα και στους πιο αφιλόξενους τόπους, και να διατρέπουν ο καθένας στο δικό του χώρο;

Τίποτα δεν είναι τυχαίο. Απλά εμείς το έχουμε ξεχάσει κι έχουμε δεχτεί αδιαμαρτύρητα τη μετατροπή μας σε ανδρείκελα μιας παγκόσμιας παράνοιας. Κανένας κομματικός μηχανισμός δεν ήταν πατριωτικός στην Ελλάδα ποτέ, καμιά κυβέρνηση δεν λειτούργησε με γνώμονα το συμφέρον του τόπου και του λαού. Οι ηγέτες μας και τα κόμματα μας ούτε μεγαλείο είχαν ούτε στελέχη που να ασπάζονται το ελληνικό μοντέλο αντίληψης. Όλα ξενόφερτα ήταν και είναι. Προσαρμοσμένα στα διεθνή πρότυπα με σκοπό να προσαρμόσουν και όλους τους κατοίκους σ' αυτά. Κατοίκους που τρέχουν στα σουπερ μάρκετ ν' αγοράσουν λεμόνια από την Αργεντινή, φιστίκια Αιγίνης από τη Τουρκία και λάδι από τη Γερμανία!

Κατοίκους που διαβάζουν ένα σωρό αηδίες και τους δικούς τους συγγραφείς, ποιητές, φιλοσόφους, ζωγράφους, καλλιτέχνες τους θεωρούν κουραστικούς ή ντεμοντέ. Κατοίκους που κάνουν οικονομίες για να πάνε σ' ένα μοδάτο θέρετρο και δεν έχουν μπει στο κόπο ν' ανέβουν ούτε μέχρι το Παρθενώνα η το Θέατρο Κουρίου για να τα δουν από κοντά. Κατοίκους που ο ζωτικός τους χώρος καταλαμβάνεται από ό,τι αηδία τους πουλήσει κάθε απατεώνας. Έλληνες, Ιταλοί, Ισπανοί, Πορτογάλοι και Ιρλανδοί που πρέπει ντε και καλά να συμμορφωθούν στην εντέλεια στη νέο αποικιοκρατική μανία των αγγλοσαξόνων, της ενωμένης και τρανής Γερμανίας, της Αμερικής των οίκων αξιολόγησης, και τη παγκόσμια τραπεζική κυριαρχία των ψυχασθενών

Τυχαίο; Δε νομίζω. Μη τυχόν και θυμηθούν τα μυστικά της συγγένειας... Μη πάρουμε χαμπάρι πως έχουμε βαπτιστεί με δικό μας όνομα, μήπως αναγνωρίσουμε εμπόρους της δυστυχίας μας. Βήμα βήμα και με πολύ μεθοδευμένες κινήσεις ο νότος της Ευρώπης αλώθηκε. Με βοήθεια από κάθε πιθανή πηγή της δύσης και της ανατολής. Κι οι λαοί μας πρέπει να νοιώσουν ένοχοι, τιποτένιοι, ανάξιοι να διεκδικήσουν πίσω την ιστορία τους. Όπως οι λαοί της άλλης ανατολής, εκείνοι που πατάνε στα χώματα που άλλαξαν με τη σειρά τους την ιστορία της ανθρωπότητας σε πανάρχαιους χρόνους, και πάνω στα βομβαρδισμένα ερείπια των εκατομμυρίων χρόνων ιστορίας χτίζουν τους ουρανοξύστες του μίσους και του σκοταδισμού για να κρατήσουν τους ανθρώπους μαριονέτες. Όλοι αυτοί οι λαοί αναφέρονται στα σημειωματάρια της κούφιας τάξης πραγμάτων σαν τιποτένιοι, ανάξιοι που έχουν ανάγκη από συμμόρφωση και βούρδουλα... τι μεγαλύτερο θράσος να περιγράψει κανείς.. Όλα μελετημένα στη παραμικρή λεπτομέρεια. Με ποιο τρόπο έγινε αυτή η άλωση; Με ποιους μηχανισμούς συμβαίνει τώρα και θα γίνει ακόμα πιο θλιβερή; Όποιος έχει την ικανότητα ακόμα ας κοιτάξει.

Με χαρά όμως πίσω από όλο αυτό το σκοτεινό τοπίο βλέπω, πως τα πράγματα δεν είναι τόσο βολικά για όσους τα έχουν σχεδιάσει. Ξεπετάγονται σιγά σιγά διάφοροι ναυαγοί και φτιάχνουν σχεδίες για την επιστροφή στη πατρίδα. Βλέπουμε ανάμεσα στους υπερβολικά κοιμισμένους πολίτες να ξεπετάγονται νέοι άνθρωποι που είναι υπερβολικά αφυπνισμένοι. Δεν έχει σημασία ο αριθμός. Το ότι συμβαίνει έχει σημασία.

<http://omirosalexandrou.blogspot.com>